

Адреса редакції: с. Богушівка, пошта Луцьк, скринька пошт. 204

Нова правдива дорога до життя

Священики не говорили: «де Господь?», і вчителі закону не знали Мене, і пастирі відпали від Мене, і пророки пророкували в ім'я Ваала і ходили слідом тих, які не допомагають (Єр 2,8)

Дійсно, священики не говорили і не кажуть, де Господь. Вони розповідали і розказують, що Бог живе у бездушних церквах, костелах, кірхах і в розмаїтих школах і молільнях. Ба більше, православні священики повідають, що Господь живе в різнорідних чудотворних іконах. Взяти це все разом, то буде одна порожнеча, блуд і обман; там Господа немає і бути не може. Згідно зі Святим Письмом, Бог живе не в рукотворних храмах і не вимагає служіння рук людських (див.: Діян 17,24-25).

Пророк Ісая мовить про Бога: «[...] Я живу на висоті *небес* і у святині, й також із упокореними і смиренними духом [...]» (Іс 57,15). Сам Господь Бог наш і Спаситель Ісус Христос навчає: «Перебувайте в Мені, і Я у вас [...]» (Ін 15,4). І ще ясніша наука Його: «[...] хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього й оселю сотворимо у Нього» (Ін 14,23). Двадцятий вірш цієї глави промовляє ще зрозуміліше: «Того дня дізнаєтесь ви, що Я в Отці Моєму, і ви в Мені, і Я в вас». Із вищевикладених місць ясно видно і всім розсудливим зрозуміло, що Господь Бог живе у серцях людських. Сам Спаситель запевняє: «бо, де двоє чи троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед (всередині – С.Б.) них» (Мф 18,20). Той самий Спаситель устами раба Свого Давида повідає: «[...] Бо Господь у роді праведних» (Пс 13,5). Ті самі уста говорять: «Правда Твоя — правда вічна, і закон Твій — істина» (Пс 118,142).

Ісус Христос, Великий наш учитель, кличе Своїх учнів і дає їм таку настанову: «[...] ви знаєте, що ті, яких називають князями народів, панують над ними, і вельможі їхні володіють ними. Але між вами нехай не буде так: хто хоче бути більшим між вами, нехай буде вам слугою. І хто хоче бути першим між вами, нехай буде всім рабом. Бо і Син Людський не для того прийшов, щоб Йому служили, але щоб послужити і віддати душу Свою за визволення багатьох» (Мк 10,42-45). Всі священики, ксьондзи, пастирі і багато різних учителів закону називають себе намісниками і послідовниками Христа Ісуса! Чому ж ви так не робите, як робив Христос Ісус? Він був усім слугою, а ви, різні священики й учителі, поробилися князями і володарями, не вчите народ, а гнобите, не просвічуєте, а затемнюєте і без того темний нещасний люд. Христос учив прикладом і життям Своїм, а ви, священики й учителі різні, приваблюєте і зваблюєте народ вашою хитрістю й облесливими словами. Але подумайте: то була ніч, а тепер настав День Господній – Великий і страшний, День гніву Божого на тих, які не підкоряються Євангелію. День, коли відкриються і вже відкриваються

всі діла людські: чи добрі вони, чи злі. Бог не хоче смерті грішника, а хоче, щоб грішник навернувся і жив (див.: Єз 33,11; Єр 7,3; 18,11; 25,5; 35,15). Тому визнайте всі свою провину, бо всі згрішили і позбавлені слави (мудрості) Божої. Подивіться в закон Божий, оскільки законом пізнається гріх, закон – це духовне дзеркало, якби не було закону, то ми не знали би гріха. Апостол Павло ясно нам написав: «[...] Але я не пізнав гріх інакше, як через закон» (Рим 7,7, див. також: 7,25).

Ісус Христос і Його Святі Апостоли ніколи, ніде і нікому не встановлювали таких богослужінь, церемоній, звичаїв, обрядів, нарядів і всеможливих різних інших вигадок, як це робиться в усіх християнських спільнотах. Якщо хто себе йменує християнином, той повинен робити так, як робив Христос і його святі Апостоли. Народи, що населяють Європу та інші країни, назвали себе християнами. А де ж діла християнські? Перевірте себе, подивіться, дослідіть Писання і ви побачите, як ви збилися зі шляху. Ви всі повірили обману і різним вигадкам. Вся та брехня і різні вигадки не узгоджуються зі Словом Божим, тому-то йдуть усілякі біди на всесвіт, за визначенням.

Всі обдурювання, обман і будь-яке ошуканство вийшли поступово від семи вселенських соборів; і так поволі дійшло до наших днів, і вже далі йти нікуди. Як не прикривається брехня, наготу її видно, позаяк настав кінець усілякій неправді і фальші. Святий Іоан говорить, що коханці її (брехні) роздягнуть її (брехню) до нага, плоть її з'їдять і сплять у вогні. Що ж це за брехня? Всяка неправда в людях у всьому світі, ба більше в європейських народах, що себе назвали християнами і поширили свій обман по всій землі, вважаючи себе просвіченими і культурними.

Написано: «бо немає іншого імені під небом, даного людям, яким належало б спаситися нам (звільнитися від поневолення злу – С.Б.)» (Діян 4,12).

Постійно Бог посилає на землю Спасителів; і в наші дні для людства є Спаситель Ісус Христос. Це вчення – Його, і вчення учнів Його. Нині з'явилося багато різноманітних лжеспасителів, що ведуть за собою численні партії; і замість спасіння виходить гноблення. Сьогодні з ким не заговори, кожен жаліється на життя, на нестачі в усіх відношеннях, на різні податки і на різнорідні утиски, воно справді так і є. Чому воно так? Я, якщо Богові буде вгодно, напишу коли-небудь детально, але нині зроблю це коротко.

Все те, що є, те мало бути у свій час. Написано: бо немає влади не від Бога, тому існуюча влада від Бога встановлена. Бог же керує як добрими, так і злими. Будь-яка влада має право владарювати, розпоряджатися всім, що є в її віданні. Найголовніше завдання влади – розпоряджатися в царстві всюди і всім справедливо, творити суд, милість і правду на землі (див.: Єр 9,24). Але оскільки сьогодні важко зустріти в людях правду на землі, то влада тільки й зайнята тим, аби вберегти себе від різних нападів і жити в безпеці. Для цього необхідні різнорідні охоронці і поліцейські, а для таких потрібна плата, а плата не падає з неба, – платять трударі, і всі ми ображаємося, що жити тяжко. Для того, щоб покращити наше життя, є Один Спаситель, Визволитель Ісус Христос через Його вчення. Тільки це вчення треба зрозуміти. А для зрозуміння необхідно читати Святе Письмо і навчитися жити згідно з Христом, мирно і спокійно, тоді не буде бунтів, суперечок, бійок, злочинства і ніякого лихварства. Тоді не потрібно буде стільки охоронців, поліцейських, суддів різноманітних і таких інших; тоді буде кожен у своїй професії

трудитися і з жити з власної праці. Це вчення – істинне і правдиве, оскільки воно від Ісуса Христа, Визволителя нашого. Лише іменем Його можна звільнитися; іншого імені під небом немає і не буде у віках. Хто вірує в Нього, на тому й Ім'я Його. Живемо ж ми в республіці і спільно законне просити можна, і дасться, хоч і з труднощами. Навіть більше, живемо ми в Європі, що визнає Ісуса Христа своїм Спасителем, позаяк і літочислення ведеться від різдва Господа нашого Ісуса Христа.

Всі європейські держави свято зберігають те знаряддя, на якому постраждав наш Визволитель Христос Ісус. У всіх європейських молитовних і судейських місцях Євангеліє лежить для церемоніалу. Євангеліє ж написано для всіх: багатих і бідних, малих і великих, підлеглих і можновладців. На основі Євангелія ми всі маємо право вимагати одне від одного виконання написаного в ньому; надто повинні нам показати собою приклад передові вожді народні, а саме: священники, псаломники, вчителі і взагалі всі законодавці, тому що молодші дивляться на старших, нижчі на вищих. Саме для того Христос Ісус приходив, аби показати нам особистий Свій приклад. Сказав нам: «Тож за їхніми плодами пізнаєте їх. Не кожен, хто говорить Мені: «Господи! Господи!» — увійде в Царство Небесне, а той, хто виконує волю Отця Мого Небесного. Багато хто скаже Мені того дня: «Господи! Господи! Чи не Твоїм ім'ям ми пророкували, і чи не Твоїм ім'ям бісів виганяли, і чи не Твоїм ім'ям багато чудес творили?» І тоді скажу їм: «Я ніколи не знав вас, відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» (Мф 7,20-23).

Ісус попереджав своїх послідовників, що їх усі зненавидять через Його ім'я: «Стережіться ж ви самі, бо вас видаватимуть на судилища і битимуть у синагогах, і перед правителями і царями поставлять вас через Мене, на свідчення перед ними» (Мк 13,9). Одним словом, що робили з учителем нашим Ісусом Христом, те роблять із Його учнями. На Нього (Христа) говорили: «Біс у Тобі, Ти підбурюєш народ», провокували Його до того, щоб Він сказав, що не треба платити податків; але Він сказав: «Кесареві – кесарево, а Боже – Богові». І Сам наказав Петрові заплатити за себе і за Нього. Тими ж словами називали і називають Його учнів, говорили і говорять: «Ви – ворохобники народні, ви – виразка в суспільстві». Багато людей погрожують: «Вас би треба було повбивати, то гріха не буде», і численними такими лайливими словами ганяють і ганьблять Його учнів. Хто ж це все починає робити? Хто віддав у руки язичників Христа Ісуса, Господа нашого? Зрадили Його першосвященники, книжники і фарисеї, – так говорить Святе Письмо. Те саме робиться і тепер. Вічно живий Бог пробудив мене (воскресив) у жовтні 1911 року, відтоді я почав провадити християнське справедливе життя, але православному духівництву це не подобалося, і вони віддали мене на суд. Луцький Окружний Суд 19 лютого 1914 року засудив мене на вічне заслання до Сибіру з позбавленням усіх диявольських прав. Вічний Бог, Який правильно керує і судить, звільнив мене і виправдав, і 2 квітня 1917 року я повернувся знову в мою рідну Богушівку. За Тимчасового російського уряду був вибраний на багато посад і так перебував до прийняття управління Польщею, не залишаючи правдивого християнського життя. Багато чесних людей долучилися до мене, і ми створили маленьку спільноту під назвою «Богушівсько-Вічинська община євангельських християн». Вона затверджена управлінням Волинського Воєводи 31 серпня 1929 року за №

4389/2/Адм, хоча я почав просити про легалізацію з лютого 1922 року. Протягом цього часу безліч людей наслухалося розмаїтих партійних говорунів, надивилися на їхні діла і побачили, що все це – одна суєта і порожнеча. Я ж безоплатно проповідую вчення і життя Ісуса Христа як словом, так і ділом; і спільнота (Церква Христова) шириться. До мене стали надходити прохання від деяких селищ, аби до них прийти і проповідувати вчення Ісуса Христа і Його життя. На основі цього я звернувся з проханням до Волинського Воєводського Управління, де мені пан-керівник віросповідного відділу заявив, що я не отримаю дозволу через наявну у нього заяву, відповідно до якої я веду пропаганду серед людей, аби не платили податків, аби не слухалися і не підкорялися владі, поготів поліції, і щоб не служили у війську. Я зі свого боку запевнив, що це – явна брехня. Тоді пан керівник відповів мені, що проведе розслідування.

Цим я особливо задоволений, тільки прошу відповідну владу здійснити докладне розслідування як стосовно мене, так і моїх послідовників. По-перше, якщо я говорю людям не платити податків, то чому сам плачу, і так само всі мої послідовники. По-друге, якщо я підбурюю людей не коритися владі, ба більше поліції, то чому сам я підкоряюся всім владним інституціям, включно із сільським десятицьким, так само і мої послідовники. По-третє, я, нібито, закликаю не служити у військові! Сам я тепер у війську не служу, бо маю 58 років, але мої послідовники служать. Що ж стосується зброї, то деякі через своє особисте переконання не беруть його до рук, оскільки у Святому Письмі сказано: «Хто взяв меч, від меча і загине; не підніме народ на народ меча; і не будуть більше вчитися воювати» (див.: Іс 2,1-4). Коли буде ретельне розслідування, я надіюся на мого Бога і на синів землі Польської, що вийде наверх правда і брехня, і згідно із законом правого належить виправдати, а винного покарати.

Бог говорить, що суд почнеться з дому Божого. Дім же Його – це ми. Отже, як усе йде відповідно до визначення Божого, то Бог благословляє правду, милість і суд на землі, тому що лишень це любе Йому.

Якщо Вам, Сини Великої Польщі, Бог визначив судити нас, Дім Його, то судіть судом праведним – Божим. А Бог відплатить за ділами кожному. Бог говорить устами служителя Свого, Царя і Судді Соломона: «Отже, слухайте, царі, і розумійте, навчіться, судді країв землі! Слухайте, володарі багатьох і ті, хто пишається перед народами! Від Господа дана вам держава, і сила — від Вишнього, Який дослідить ваші діла і випробує наміри. Бо ви, будучи служителями Його царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили за волею Божою. Страшно і скоро Він явиться вам, — і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні сильно будуть покарані. Господь усіх не убоїться лиця і не устрашиться величі, бо Він створив і малого, і великого й однаково промишляє про усіх; але на начальників чекає суворе випробування» (Прем 6,1-8). Бог каже вустами раба Свого Павла: «Хіба ж не знаєте, що ви — храм Божий і Дух Божий живе у вас? Якщо хто зруйнує храм Божий, того покарає Бог: бо храм Божий святий, а цей храм — ви» (1 Кор 3,16-17). Сьогодні і завтра Бог один і той самий.

Нехай благословить Господь усіх людей пізнати Його і судити справедливо. Амінь

Видавець-редактор *Стефан Бохонюк*